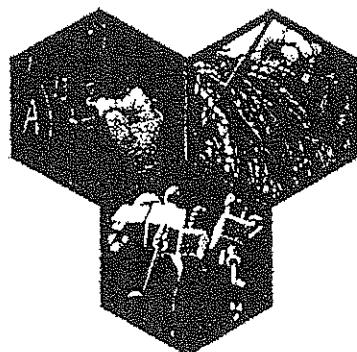
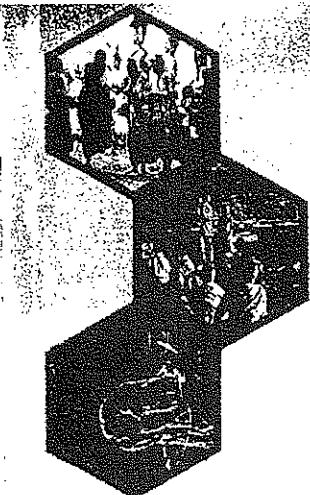

หลักสูตร

ลักษณะ

2.3 (15)

0-2

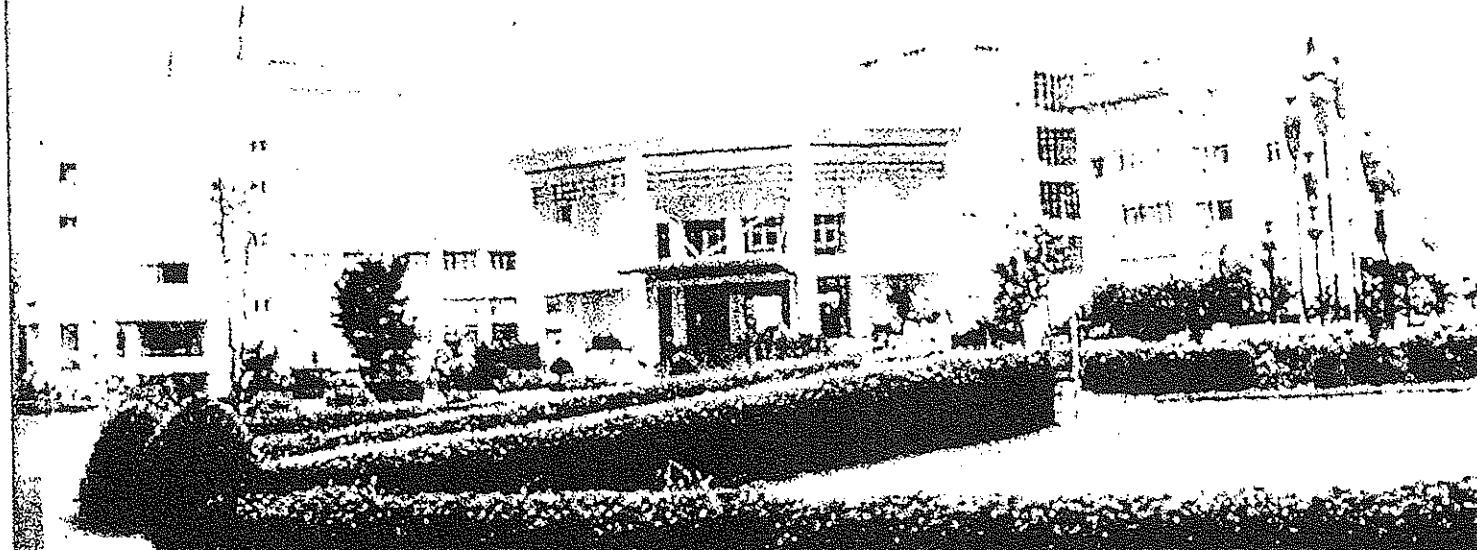

หนังสือ^อ Abstracts

การประชุมวิชาการ “พิบูลสัมคุรานิจัย”
และนิทรรศการ “การพัฒนาคักขากาพการห่อหงหeyer”
จากห้องกันสูอ่าเซียน **2557**

19-20 กุมภาพันธ์ 2557

ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (ส่วนทะเลแครัว)

กำหนดการนำเสนอผลงานแบบโปสเตอร์ (Poster Presentation)

วันพุธที่ 20 กุมภาพันธ์ 2557 เวลา 09.00 - 12.00 น.

ณ อาคารที่ปิวชญ์ ชั้น 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

รหัส	ผู้นำเสนอผลงานวิจัย	ชื่อผลงานวิจัย	ผู้จัด/หน่วยงาน
กลุ่มที่ 1 กลุ่มวิทยาศาสตร์ชีวภาพ (รหัส P-B)			
P-B01	รัฐรุษัย สายรวมญาติ	การศึกษาข้อเบี้ยพันธุ์ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำของอุบลเมืองน้ำ	น.ราชภัฏพิบูลสงคราม
P-B02	พัชราภรณ์ อินริราย	การศึกษาการผลิตแก๊สปิริวท์จากวัสดุเหลือใช้จากอุดสาหกรรม การเกษตร	น.ราชภัฏพิบูลสงคราม
P-B03	สุภาวดี แรมคง	การสำรวจสถานภาพการผลิตโคลนเนื้อของเกษตรกรรายย่อยในกลุ่มผู้เดียวโคนี้ ตำบลบ้านคง อำเภออาทิตย์ราษฎร์ จังหวัดพิษณุโลก	น.ราชภัฏพิบูลสงคราม
P-B04	สุภาวดี แรมคง	การเสริมกิจลักษณะในอาหารไว้เนื้อ	น.ราชภัฏพิบูลสงคราม
P-B05	ประภาศรี ใจผ่อง	ผลของวิธีการที่มีต่อคุณภาพใบตองกลิ้วยหนาก	น.ราชภัฏพิบูลสงคราม
P-B06	ฐุมภู พงศ์ศักดิ์ศรี	การทดลองนำเคลือบเชลตอนโดยใช้เข็มเปลี่ยนก่อผลไม้	น.ราชภัฏพิบูลสงคราม
P-B07	นพรัตน์ เหล่าวัง	การวิเคราะห์เชิงคุณภาพของผึ้งสีส้มจากแอคติโนเมียซิต์ ที่คัดแยกจากตินรังต่อ-หมายร่า บริเวณเขื่อนแควน้อยบำรุงแดน จังหวัดพิษณุโลก	น.ราชภัฏพิบูลสงคราม
P-B08	สุนิสา แก้วปัญญา	การศึกษาองค์ประกอบทางเคมีและฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสริยะของดอกเหonioe อินเดีย	น.ราชภัฏพิบูลสงคราม
P-B09	จันวิรा เดียวเจริญ	ความต้องการทางนิเวศวิทยาของนกprotosphenidae ต้นสะเดา	น.ราชภัฏพิบูลสงคราม
P-B10	ชุมพร ไทรตรง	การสำรวจแมลงศัตรูในโรงเก็บ : กรณีศึกษาในโรงสีข้าว จังหวัดพิจิตร	น.ราชภัฏพิบูลสงคราม
P-B11	รัชวารณ์ ชุ้งทอง	ความหลากหลายนิคของเห็ดรวมถึงถ่านคำ (Marasmius) ในพื้นที่สวนรุกษ์ชาติ สกุโณทยาน จังหวัดพิษณุโลก	น.ราชภัฏพิบูลสงคราม
P-B12	เจนจิรา พันธ์สิงนัน	การทดสอบฤทธิ์ในการยับยั้งเชื้อจุลทรรศ์ของราเอนโดไฟฟ์ที่แยกเชื้อจากหมาป่า	น.ราชภัฏพิบูลสงคราม
P-B13	ชลธิชา ทับคันไทย	การคัดกรองเอนไซม์แคลคแคลและไข้ແລນເນສຈາກเห็ดสกุล Marasmius และสกุลไก่ลิ้นเตียง	น.ราชภัฏพิบูลสงคราม
P-B14	นวนดา คงเหลี่ยม	การศึกษาการสร้างสารสีของแอนติโนมีเซ็ตบนอาหารเลี้ยงเชื้อ 5 ชนิด	น.ราชภัฏพิบูลสงคราม
P-B15	วันเพ็ญ ตีเพ็อก	การคัดแยกแครคตินอย่างรังสรรค์จากตินรังต่อหมายร่าในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก เพื่อใช้ในการย้อมเสื้อสีเส้นไปใหม่	น.ราชภัฏพิบูลสงคราม
P-B16	อิสรารัตน์ ปั่นเบนدر	ผลของเข้าด้วยกันสัมภាយชู เกลือแกง นำไปในสีสารส้ม และน้ำสักดักจากตัวเหลืองต่อการติดสีเส้นไปใหม่ด้วยสีเยื่อมจากแอคติโนเมียซิต์	น.ราชภัฏพิบูลสงคราม
P-B17	เมธาวร เชื้อจัน	การปลูกใบบงเปลงประชากรของก้านเก้ามล็ดพีช (Sugarcane Longchura และ Ploceus) ในเขตพื้นที่ราบต่ำของจังหวัดพิษณุโลก	น.ราชภัฏพิบูลสงคราม
P-B18	ภักทิรา ตามคำ	การกระจายตัวของนกกินแมลงและกินผลไม้บกบต้นสะเดา Azadirachta indica	น.ราชภัฏพิบูลสงคราม
P-B19	อินชา อุย়া	การคัดกรองหาเชื้อร้ายที่มีฤทธิ์ยับยั้งเชื้อแบคทีโรคบาร์บิคิลในคน	น.ราชภัฏพิบูลสงคราม
P-B20	รัชพงศ์ สอนลับ	การศึกษาฤทธิ์ต้านแบคทีเรียก่อโรคของ Actinomycetes	น.ราชภัฏพิบูลสงคราม
P-B21	ปันคดา บาสีใหญ่	การศึกษาผลของการระบาดของ Staphylococcus aureus สายพันธุ์ต่างๆ Escherichia coli และ Pseudomonas sp.	น.ราชภัฏพิบูลสงคราม
P-B22	ชไมพร ศรีสุข	ความสามารถของราเอนโดไฟฟ์และเชื้อราในเชื้อรา Colletotrichum musae	น.ราชภัฏพิบูลสงคราม

P-B03

การสำรวจสถานภาพการผลิตโภคเนื้อของเกษตรกรรายย่อยในกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อ¹
ตัวบ้านดง อําเภอชาติธรรม จังหวัดพิษณุโลก

สุภาวดี แหม่มคง
คณะเทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิษณุโลก
Corresponding author; email: suphayaku@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสถานภาพการผลิตโภคเนื้อของเกษตรกรรายย่อยในกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อ ตัวบ้านดง อําเภอชาติธรรม จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 60 ราย จากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบ เฉพาะเจาะจง โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรผู้ที่เลี้ยงโคเนื้อมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 49 ปี ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย สำเร็จการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา มีพื้นที่ที่ใช้ในการเลี้ยงโคเนื้อเป็นของตนเอง มีการใช้แรงงานภายในครัวเรือน และรายได้หลักมาจากการเลี้ยงสัตว์ เกษตรกรมีจำนวนโคเนื้อที่เลี้ยงเฉลี่ยภายในฟาร์มเท่ากับ 19 ตัว ส่วนใหญ่เป็นพันธุ์โคพสมชาร์โอล์ส และเป็นการเลี้ยงโคแม่พันธุ์และลูกโค เกษตรส่วนใหญ่ไม่นิยมใช้การผสมเทียมจะ ปล่อย放生ตามธรรมชาติ แต่ถ้าเกษตรกรมีบริการผสมเทียมจะใช้การบริการจากเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ เกษตรกรมี การคัดทั้งแม่โคค่าเหตุส่วนใหญ่มาจากโคอายุมาก ทัศนคติในการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรส่วนใหญ่คิดว่าการเลี้ยง แม่โคผลิตลูกสำหรับขายเพื่อส่งขายเพื่อให้กำไรสูงสุด สำหรับปัญหาและอุปสรรคที่พบมากสุดคือ โรคป่ากและเท้า เปื้อย ผลการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบว่า เกษตรกรมีข้อจำกัดในด้านความสามารถในการเข้าใจในเทคโนโลยีใหม่ๆ และการเข้าถึงความรู้สำหรับในการที่จะปรับปรุงการผลิตและผลกำไรที่จะได้รับ ดังนั้นเกษตรกรในพื้นที่ต้องกล่าวควร ได้รับการฝึกอบรมที่เป็นระบบและมีการส่งเสริมสนับสนุนในด้านข้อมูลต่างๆ อย่างต่อเนื่องและเหมาะสม

คำสำคัญ: สถานภาพการผลิตโภคเนื้อ, ผู้เลี้ยงโคเนื้อ

A SURVEY OF SITUATION IN BEEF CATTLE PRODUCTION TO SMALL SCALE FARMERS IN TAMBON BAN DONG, AMPHOR CHAT TRAKAN, PHITSANULOK PROVINCE

Suphawadee Yaemkong

Faculty of Food and Agricultural Technology, Pibulsongkram Rajabhat University
Corresponding author; email: suphayaku@hotmail.com

Abstract

The objective of this research was to study the current status in beef cattle production of small scale farmers in Tambon Ban Dong, Amphor Chat Trakan, Phitsanulok province. The purposive samples used in this study were 60 farmers. A questionnaire form was used for data collection. The statistics used in the data analysis were arithmetic mean, percentage, minimum, maximum and standard deviation. The results showed that the farmers' average age was 49 years old, most farmers were male and had primary school education. Most of farmers used their own land, working labour were the members of their families and main income of farmers from livestock. The average number of beef cattle in each farm was 19 heads. The largest group of beef cattle presented in these farms was contained Charolais crossbreds. The types of beef cattle were dams used in producing calf crossbred. Most farmers in this study preferred to breed their cows with natural breed. If farmers used artificial insemination, they used from staff of Department of Livestock Development. Farmers were culling cows because cattle over age. Attitude of farmers, found that dams used in producing calf crossbred for sale to finishing to provide maximum profit. Most problem and obstacle in this study was pestilence, especially foot and mouth disease. These results implied that, farmers may have limitations in their ability to understand new technology and to acquire new knowledge for improving beef cattle production and profitability. So that farmers in this area should be obtained a program that includes systematic training and continuous support to improve farm beef cattle production in a sustainable manner.

Keywords: situation in beef cattle, farmers of beef cattle

P-B03

**การสำรวจสถานภาพการผลิตโคเนื้อของเกษตรกรรายย่อยในกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อ^{*}
ตำบลบ้านดง อําเภอชาติธรรม จังหวัดพิษณุโลก**

สุวารดี แรมคง*

คณะเทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

*Corresponding author, email; suphayaku@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสถานภาพในการผลิตโคเนื้อของเกษตรกรรายย่อยในกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อ ตำบลบ้านดง อําเภอชาติธรรม จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 60 ราย จากการเดือกดูกลุ่มตัวอย่างแบบ เฉพาะเจาะจง โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรผู้ที่เลี้ยงโคเนื้อมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 49 ปี ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย สำเร็จการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา มีพื้นที่ที่ใช้ในการเลี้ยงโคเนื้อเป็นของตนเอง มีการใช้แรงงานภายในครัวเรือน และรายได้หลักจากการเลี้ยงสัตว์ เกษตรกรรมมีจำนวนโคเนื้อที่เลี้ยงเฉลี่ยภายในฟาร์มเท่ากับ 19 ตัว ส่วนใหญ่เป็นพันธุ์ลูกผสมชาโระเล่ส์ และเป็นการเลี้ยงโคแม่พันธุ์และลูกโค เกษตรส่วนใหญ่ไม่นิยมใช้การผสมเทียมจะ ปล่อย放牧ตามธรรมชาติ แต่ถ้าเกษตรกรมีใช้บริการผสมเทียมจะใช้การบริการจากเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ เกษตรกรมี การคัดทิ้งแมโคสาเหตุส่วนใหญ่มาจากอายุมาก ทัศนคติในการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรส่วนใหญ่คิดว่าการเลี้ยง แมโคผลิตลูกสำหรับขายเพื่อส่งขายจะให้กำไรสูงสุดสำหรับปัญหาและอุปสรรคที่พบมากสุดคือ โรคระบาด โดยเฉพาะ โรคปอกและเท้าเปื่อย ผลการศึกษาครั้งนี้ออกเป็นนัยว่า เกษตรกรมีข้อจำกัดในด้านความสามารถในการเข้าใจใน เทคนิคโลหะใหม่ๆ และการเข้าถึงความรู้สำหรับในการที่จะปรับปรุงการผลิตและผลกำไรที่จะได้รับ ดังนั้นเกษตรกรใน พื้นที่ดังกล่าวต้องได้รับการฝึกอบรมที่เป็นระบบและมีการส่งเสริมสนับสนุนในด้านข้อมูลต่างๆ อย่างต่อเนื่องและ เหมาะสม

คำสำคัญ: โคเนื้อ, สถานภาพการผลิตโคเนื้อ, เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ

**A SURVEY OF SITUATION IN BEEF CATTLE PRODUCTION OF SMALL SCALE
FARMERS IN BAN DONG SUBDISTRICT, CHAT TRAKAN DISTRICT,
PHITSANULOK PROVINCE**

Suphawadee Yaemkong*

Faculty of Food and Agricultural Technology , Pibulsongkram Rajabhat University

*Corresponding author, email; suphayaku@hotmail.com

Abstract

The objective of this study was to study the current status in beef cattle production of small scale farmers in Ban Dong Subdistrict, Chat Trakan District, Phitsanulok Province. The purposive samples used in this study were 60 farmers. A questionnaire form was used for data collection. The statistics used in the data analysis were arithmetic mean, percentage, minimum, maximum and standard deviation. The results showed that the farmers' average age was 49 years old, most farmers were male and had primary school education. Most of them used land own their farmers, working labour were the members of their families and main income of farmers from livestock. The average number of beef cattle in each farm was 19 heads. The largest group

of beef cattle presented in these farms was contained Charolis crossbreds. The types of beef cattle were dams used in producing calf crossbred. Most farmers in this study preferred to breed their cows with natural breed. If farmers used artificial insemination, they used from staff of Department of Livestock Development. Farmers were culling cows because cattle over age. Attitude of farmers, found that dams used in producing calf crossbred for sale to finishing to provide maximum profit. Most problem and obstacle in this study was pestilence, especially foot and mouth disease. These results implied that, farmers may have limitations in their ability to understand new technology and to acquire new knowledge for improving beef cattle production and profitability. So that farmers in this area need a program that includes systematic training and continuous support to improve farm beef cattle production in a sustainable manner.

Keywords: beef cattle, situation in beef cattle, farmers of beef cattle

บทนำ

โควิด-19 ในอดีตเป็นการเลี้ยงเพื่อใช้ทำการเกษตรเป็นหลัก แต่ปัจจุบันรูปแบบการเลี้ยงโคเนื้อได้เปลี่ยนมา เป็นการเลี้ยงเพื่อผลิตเนื้อโค เนื่องจากความต้องการบริโภคเนื้อโคเพิ่มขึ้นทั้งในและต่างประเทศ แต่โควิด-19 เป็นสินค้า ที่มีอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์ ทำให้เกิดการห้ามนำเข้าประเทศ จึงทำให้การเลี้ยงโคเนื้อยังคงประสบปัญหาหลายอย่าง ประกอบกับเกิดภาวะราคาโคเนื้อตกต่ำ เกษตรกรประสบปัญหาขาดทุน ส่งผลให้เกษตรกรต้องขายโคเนื้อไปจำนวนมาก ส่งผลให้ผลผลิตเนื้อโคของไทยไม่เพียงพอต่อการบริโภคในประเทศไทย ดังนั้น การสำรวจข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับสถานภาพการผลิต จะช่วยให้เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อมองเห็นถึงข้อบกพร่องต่างๆ และเพื่อให้เป็นการเตรียมความพร้อมที่จะ ทราบถึงข้อมูลที่จะสามารถนำมาใช้ในการวางแผน เพื่อพัฒนาและแก้ไขสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ประสิทธิภาพการผลิต ตลอดจนมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ประเทศไทยต้องเร่งส่งเสริมให้เกษตรกรหันกลับมาเลี้ยงโคเนื้อ มากขึ้น ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสถานภาพการผลิตโคเนื้อของเกษตรกรรายย่อยในตำบล บ้านดง อำเภอชาติตระการ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ คือ กลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ ตำบลบ้านดง ออำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก ที่ทำการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 60 คน ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา ครั้งนี้มาจากการสอบถาม (Questionnaire) โดยให้เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อเลือกตอบตามตัวเลือก ซึ่งคำถาม ประกอบด้วยคำถามดังนี้ (1) ข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกร (2) ข้อมูลการผลิตโคเนื้อ และ (3) ทัศนคติของเกษตรกร ผู้เลี้ยงโคเนื้อ เมื่อได้แบบสอบถามจากเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้อง จากนั้นนำไปจัดกลุ่มและใส่รหัสสำหรับการแปลความหมาย โดยข้อมูลทั้งหมดถูกนำมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติ ได้แก่ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด

ผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยสามารถนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพการผลิตโคเนื้อของเกษตรกรได้ 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของเกษตรกร ตอนที่ 2 ข้อมูลการผลิตโคเนื้อ และตอนที่ 3 ทัศนคติของเกษตรกรผู้เลี้ยง โคเนื้อ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของเกษตรกร

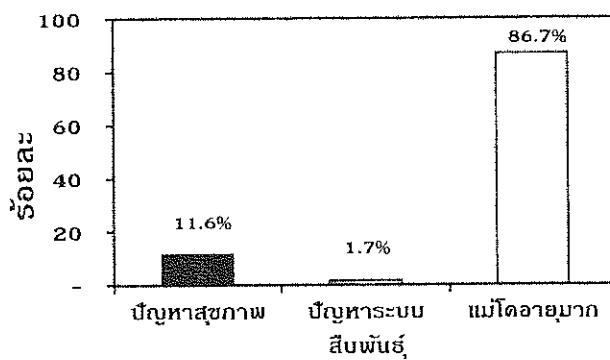
เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อมีอายุเฉลี่ย 49 ± 9.7 ส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 37 คน (61.6%) และเพศหญิง จำนวน 23 คน (38.4%) สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา (75.1%) รองมา คือ ระดับมัธยมศึกษา (21.6%) และ ไม่ได้เรียน (3.3%) ตามลำดับ รายได้หลักจากการเลี้ยงสัตว์ (86.6%) รองมา คือ ทำนา (6.6%) ปลูกพืช (5.2%) และค้าขาย (1.6%) ตามลำดับ มีการถือครองที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง (100%) ไม่มีการจ้างแรงงานในการ

เลี้ยงโภคเนื้อ (100%) และเงินทุนที่ใช้ประกอบการเลี้ยงโภคเนื้อส่วนใหญ่เป็นเงินทุนส่วนตัว (95.2%) ที่เหลือจะกู้สหกรณ์ (1.6%) ธนาคาร (1.6%) และอื่นๆ (1.6%) ซึ่งจากข้อมูลส่วนบุคคลของเกษตรกรที่กล่าวมานี้ค่าใกล้เคียงกับการศึกษาของ ชาลิต (2555); Skunmun et al. (2001); Suppadit et al. (2006); Lambertz et al. (2012)

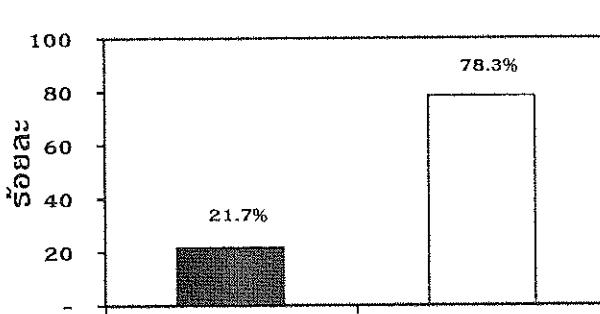
ตอนที่ 2 ข้อมูลการผลิตโภคเนื้อ

เกษตรกรส่วนใหญ่มีจำนวนโคเนื้อเฉลี่ยอยู่ 19 ± 12.7 ตัว และเป็นลูกผสมพันธุ์ชาร์โอลเล่อจำนวน 46 ตัว (71.9%) รองมาเป็นลูกผสมพันธุ์บรามันจำนวน 11 ตัว (17.2%) และพันธุ์พื้นเมืองจำนวน 7 ตัว (10.9%) ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชาลิต (2555) ที่พบว่าพันธุ์โคเนื้อที่นิยมเลี้ยงเป็นพันธุ์ลูกผสมชาร์โอลเล่อที่เนื่องจากมีรูปร่างที่สันทัดได้เปรียบกว่าพันธุ์อื่น มีการเจริญเติบโตที่รวดเร็ว ทนต่อสภาพแวดล้อมได้ดี และเมื่อขายจะได้กำไรสูงต้องการขายสูง

เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่อาหารขันแกะโภคเนื้อ (63.3%) เพราะอาหารขันมีราคาสูง สำหรับอาหารหารยาบเกษตรกรมีการปลูกหญ้าไว้ใช้อ่อนในฟาร์ม เนื่องจากเกษตรกรมีที่ดินเป็นของตนเอง ซึ่งเป็นการลดต้นทุนการซื้ออาหารหารยาบจากภายนอก ส่วนใหญ่เกษตรกรมีการคัดทิ้งแมโคเนื้อเนื่องมาจาก แมโคมีอายุมาก (86.7%) รองลงมาได้แก่ ปัญหาเรื่องสุขภาพ (11.6%) และปัญหาระบบสืบพันธุ์ (1.7%) ตามลำดับ (ภาพที่ 1) ส่วนการผสมพันธุ์โภคเนื้อ พบร้า เกษตรกรส่วนใหญ่ใช้การผสมจริงตามธรรมชาติ (21.7%) หากกว่าการผสมเทียม (78.3%) (ภาพที่ 2)

ภาพที่ 1 แสดงสาเหตุการคัดทิ้งแมโคเนื้อ

การผสมพันธุ์โภคเนื้อ

ภาพที่ 2 แสดงการผสมพันธุ์โภคเนื้อ

ตอนที่ 3 ทัศนคติของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ

ทัศนคติของเกษตรกรในการเลี้ยงโคเนื้อของกลุ่มเกษตรกรรายย่อย สามารถแบ่งได้เป็นผลิตโคน้ำที่ให้กำไรแก่ผู้เลี้ยงมากที่สุด ซึ่งจำแนกเป็น การเลี้ยงแม่โคเพื่อผลิตลูกสำหรับขายเพื่อส่งชุน และการซื้อโคก่อนชุน สำหรับขาย และปัญหาและอุปสรรคในการเลี้ยงโคเนื้อ ซึ่งจำแนกเป็น ปัญหาระยะยาว ปัญหาด้านอาหารสัตว์ ปัญหาแม่โคมีราคาสูง ปัญหาด้านการตลาด ปัญหาด้านขาดเงินทุน ปัญหาด้านขาดความรู้และเทคโนโลยี และปัญหาอื่นๆ (เช่น สุขภาพแม่โค) (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 แสดงทัศนคติของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ

ทัศนคติในการเลี้ยงโคเนื้อ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
การผลิตโคน้ำที่ให้กำไรแก่ผู้เลี้ยงมากสุด		
เลี้ยงแม่โคเพื่อผลิตลูกสำหรับขายเพื่อส่งชุน	51	85.0
ซื้อโคก่อนชุนสำหรับขาย	9	15.0
ปัญหาและอุปสรรคในการเลี้ยงโคเนื้อ		
ปัญหาระยะยาว	37	61.6
ปัญหาด้านอาหารสัตว์	10	16.6
ปัญหาแม่โคมีราคาสูง	6	10.0
ปัญหาด้านการตลาด	4	6.6
ปัญหาด้านขาดเงินทุน	1	1.6
ปัญหาด้านขาดความรู้และเทคโนโลยี	1	1.6
อื่นๆ (เช่น สุขภาพแม่โค)	1	1.6

สรุปผลการวิจัย

เกษตรกรผู้ที่เลี้ยงโคเนื้อเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง และสำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา ส่วนใหญ่มีพื้นที่ในการเลี้ยงโคเนื้อเป็นของตนเอง โดยใช้แรงงานภายในครัวเรือน มากกว่าการจ้างแรงงาน เกษตรกรส่วนใหญ่เลี้ยงโคเนื้อพันธุ์ลูกผสมชาโรมเลส และไม่ใช้การผสมเทียม เกษตรกรมีการคัดทิ้งแม่โค มาจากโคอายุมาก ทัศนคติในการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรส่วนใหญ่คิดว่าการเลี้ยงแม่โคผลิตลูกสำหรับขาย เพื่อส่งชุนจะให้กำไรสูงสุด สำหรับปัญหาและอุปสรรคที่พบมากสุด คือ โรคระบาด (โรคปอกและเห้าเปื้อย) ผลการศึกษาครั้งนี้บอกเป็นนัยว่า การปรับปรุงผลผลิตและกำไรที่ได้รับ เกษตรกรต้องได้รับการฝึกอบรมและส่งเสริมในด้านข้อมูลต่างๆ อย่างต่อเนื่อง และเหมาะสม ตลอดจนโอกาสและความสามารถของตัวเกษตรกรเอง

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย เรื่อง การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตโคน้ำของเกษตรกรรายย่อยในกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อ ตำบลบ้านดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก ที่ได้รับการสนับสนุน การวิจัยจากบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ 2557 คณะวิจัยขอขอบคุณเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อทุกท่านสำหรับการให้ความร่วมมือในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- ชาลิต แก่นแก้ว. 2555. การผลิตลูกโ科เพื่อเข้าชนโดยเกษตรกรรมมาชิกสหกรณ์การเลี้ยงปศุสัตว์ กรป.กล่างโพนยางคำ จำกัด. วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาวิชาสัตวศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Lambertz C, Chaikong C, Maxa J, Schlechtb E, Gaulty M. 2012. Characteristics, socioeconomic benefits and household livelihoods of beef buffalo and beef cattle farming in Northeast Thailand. *Journal of Agriculture and Rural Development in the Tropics and Subtropics*. 113(2): 155–164.
- Skunmun P, Poondusit T, Koga A, Chantalakhana C. 2001. Changes of cattle and buffalo production in village farming systems and their long-term impacts on buffalo raising. *Proceedings of the National Workshop on Swamp Buffalo Development in Vietnam Hanoi, Vietnam. MEKARN Program – Research Cooperation For Livestock-Based Sustainable Farming Systems In The Lower Mekong Basin*. 1-10.
- Suppadit T, Phumkokrak N, Poungsuk P. 2006. Adoption of good agricultural practices for beef cattle farming of beef cattle raising farmers in Tambon Hindard, Dan Khunthod District, Nakhonratchasima Province, Thailand. *KMITL Science Technology Journal*. 6(2): 67-73.